

Tíma: Pozor, naledi!

Jméno: Veronika Svobodová

Třída: 4.C.

Datum: 10. ledna 2022

Osnova 1. Místo, kde se nacházím

2. Čeho si všimnu jako první

3. Paď ohlapecka, náměstí tancuje

4. Maminka na náměstí, ukončení

Bydlím v Brně v bytě, který se týče na Náměstí Svobody.

Brno je krásné svými památkami. Když vyhlédnu z okna vidím v dali Katedrálu sv. Petra a Pavla. Katedrála vyznívá mezi všemi budovami, jako kdyby se ohlubila svou krásou a nabíhernou architekturou. Nejraději na Brně mám však ráda vahovní období.

Je 23.10. roku 2021 a já se pravě teď dívám z okna na náměstí podle mnou. Na pravé straně se nachází vahovní stromec, který je pozorovan stovky lidmi, kteří s otevřenou poutou pozorují problkávající světélka jasné červené barvy, kterou podtrhují k dokonalosti žluté ozdoby, o které nečervené paprsky odražejí.

Slyším pláč. Pláčí malého chlapce. Očima hledám jeho zdroj: Na druhé straně náměstí leží chlapec s uplakanýma očima. Vtal. Nevěděl jsem svým očím. Hoch nejdříve zkoumal přání jeho pádu. Když zjistil, že se na zemi vytvořil povlak na ledi zbytnil. Vtal svou maminku za ruku a říkal s ní na namrzléém náměstí tancovat. Bylo to hašherme. Vypadali jako dva andělé, co se vrací na oblacích. Srdce jakoby se mi zastavilo. Celé náměstí dívají se na barevný stromec, ne otáčí se směrem k andělům. Muži brali své

partnerky za ruky a opakovali ten nádherný pohyb. Ve vlnáchu
jsem cítila jen ruhy svaraku, dobrého jídla a se zatajeným
dechem násmechovorovala. Lidi se pohybovali o takovou neznaš!
Začaly mi ukrapavat oči. Přes mě mokré oči tanecníci vypadali
jen jako levitující smouhy. Volněla jsem omáčku. Oči mi začaly
kmitat, jako kdyby mezi očbou hrály o rávodi. Začala jsem se
smát také! Jeden od pohledu zamilovaný pář upadl a vzlal sebou
i okolní tanecníky.

Vornáčka jsem se do čiroka. Nejdřív vypadala jako jednací z
tanecnic. Byla to ovšem moje maminha. Co nejrychleji jsem se
obléklas a běžela ze schodišť nechat nádhernou atmosférou, kterou
jsem doposud viděla jen z okna.